

Sygn. akt IV CSK 661/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku W. Ż.
przy uczestnictwie M. F. i A. F.
o ustanowienie służebności drogi koniecznej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Suwałkach
z dnia 14 maja 2014 r., sygn. akt I Ca 125/14,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestników postępowania kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Wnioskodawca zarzucając naruszenie w różnych układach i powiązaniach przepisów art. 140, 145 § 1 i 3, art. 288 k.c., art. 33 ust. 1 i art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (j.t.Dz.U.2013.627) oraz art. 232, 233 § 1, art. 328 § 2, art. 383, 391 § 1, art. 510 § 1 i 2 i art. 626 § 1 i 2 k.p.c. uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: kwestii odpowiedniości w rozumieniu art. 145 § 1 k.c. dostępu nieruchomości do drogi publicznej.

Tak ujęty wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ §1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Zagadnienie wskazane we wniosku skarżącego nie spełnia tych wymagań. Ustalenie, czy nieruchomość ma odpowiedni dostęp do drogi publicznej, jest kwestią stanu faktycznego sprawy. Przesłanki, jakimi należy się kierować przy dokonywaniu ocen w tym względzie, były już wielokrotnie przedmiotem wyjaśnień Sądu Najwyższego. W szczególności w postanowieniu z dnia 6 kwietnia 2004 r., I CK 552/03, Sąd Najwyższy wskazał, że gdy dostęp do drogi publicznej jest nieodpowiedni, regułą powinno być przystosowanie go do użytku, a nie ustanowienie służebności drogi koniecznej innym szlakiem, chyba że przystosowanie takie byłoby niemożliwe lub wymagałoby niewspółmiernych i nieopłacalnych nakładów. Rozstrzygnięcie zapadłe w sprawie – oddalenie wniosku – uwzględniające w szczególności to, że grunt uczestników postępowania

w przeciwieństwie do gruntu wnioskodawcy stanowi zorganizowaną całość gospodarczą przygotowaną pod działalność wypoczynkowo-agroturystyczną harmonizuje z tą wskazówką.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 520 § 3 k.p.c. w związku z § 8 pkt 3 i § 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013. 461).